

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 960

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 122 din 14 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–4
Decizia nr. 164 din 21 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în redactarea anterioară Legii nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	4–6
Decizia nr. 243 din 25 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	6–8
Decizia nr. 294 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.213.— Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Regulamentului educației fizice militare, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.149/2012	13–14
2.039.— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 122**

din 14 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Andreea Băjenaru.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Carmen Grațiana Zorzon în Dosarul nr. 1.159/59/2019/a1 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 86D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 277D/2020, nr. 332D/2020, nr. 466D/2020, nr. 859D/2020, nr. 939D/2020, nr. 1.244D/2020 și nr. 1.591D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, excepție ridicată de Carmen Grațiana Zorzon și Nicolae Mihăilescu în dosarele nr. 883/59/2019/a1.2, nr. 997/59/2019/a2, nr. 883/59/2019/a1/a4.1, nr. 883/59/2019/a1/a3, nr. 652/59/2020/a1 și nr. 5.603/325/2018/a9 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 788/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 277D/2020, nr. 332D/2020, nr. 466D/2020, nr. 859D/2020, nr. 939D/2020, nr. 1.244D/2020 și nr. 1.591D/2020 la Dosarul nr. 86D/2020, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții, sens în care menționează Decizia nr. 578 din 16 septembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile civile nr. 2 din 13 ianuarie 2020, nr. 10 din 15 ianuarie 2020, nr. 5 din 21 februarie 2020 și nr. 18 din

11 martie 2020, prin încheierile din 24 iunie 2020 și 16 iunie 2020, precum și prin încheierile nr. 31 din 29 iulie 2020 și nr. 1 din 14 septembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.159/59/2019/a1, nr. 883/59/2019/a1.2, nr. 997/59/2019/a2, nr. 883/59/2019/a1/a4.1, nr. 883/59/2019/a1/a3, nr. 788/1/2020/a1, nr. 652/59/2020/a1 și nr. 5.603/325/2018/a9, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost invocată de Carmen Grațiana Zorzon și de Nicolae Mihăilescu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd în mod explicit scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în toate acțiunile și cererile, inclusiv în căile ordinare și extraordinare de atac în materia litigiilor de muncă, lăsând loc de interpretare instanțelor de judecată. Se mai arată că cererile de strămutare/recurs au fost invocate în cadrul unor litigii de muncă și, în consecință, asemenea cereri sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, conform prevederilor art. 270 coroborate cu cele ale art. 266 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și cu art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

9. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din

29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 29 alin. (1): „Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la:

a) stabilirea și plata pensiilor, precum și alte drepturi prevăzute prin sistemele de asigurări sociale;

b) stabilirea și plata ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, a ajutorului social, a alocației de stat pentru copii, a drepturilor persoanelor cu dizabilități și a altor forme de protecție socială prevăzute de lege;

c) obligațiile legale și contractuale de întreținere, inclusiv acțiunile în constatarea nulității, în anularea, rezoluțiunea sau rezilierea contractului de întreținere;

d) stabilirea și acordarea despăgubirilor decurgând din condamnarea sau luarea unei măsuri preventive pe nedrept;

e) adopție, ocrotirea minorilor, tutelă, curatelă, interdicție judecătorească, asistența persoanelor cu tulburări psihice, precum și la exercitarea de către autoritatea tutelară a atribuțiilor ce îi revin;

f) protecția drepturilor consumatorilor, atunci când persoanele fizice și asociațiile pentru protecția consumatorilor au calitatea de reclamant împotriva operatorilor economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor;

g) valorificarea drepturilor Societății Naționale de Cruce Roșie;

h) exercitarea drepturilor electorale;

i) cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea;

j) stabilirea și acordarea despăgubirilor civile pentru pretinse încălcări ale drepturilor prevăzute la art. 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, cu modificările ulterioare;

k) drepturile și interesele legitime pretinse de foștii deținuți și persecutați pentru motive politice în perioada regimului comunist din România;

l) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 41 — Munca și protecția socială a muncii, art. 47 — Nivelul de trai, art. 52 — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 578 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1093 din 16 noiembrie 2021, constatând constituționalitatea acestora.

16. Curtea a reținut că din economia prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 rezultă că regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Pentru soluționarea unei cereri de strămutare în materie civilă, independent de natura fondului procesului în cadrul căruia a fost formulată o atare solicitare, prin art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul prevede expres o taxă judiciară de timbru distinctă, specifică unui asemenea incident procedural. Totodată, înscriindu-se în marja sa de apreciere, prin dispozițiile art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 legiuitorul a instituit categoriile de acțiuni și cereri, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru. Asemenea scutiri sunt prevăzute atât în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cât și în legi speciale.

17. De asemenea, problema scutirii de la plata taxelor judiciare de timbru pentru anumite categorii de cereri și acțiuni a mai fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale cu prilejul exercitării controlului de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate. Astfel, în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție prin impunerea unor taxe judiciare de timbru, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, arătând că, potrivit dispozițiilor constituționale, accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind astfel justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii, iar impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe ori impozite sau, dimpotrivă, să instituie asemenea taxe. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57 (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 642 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 27 iulie 2009).

18. Totodată, prin Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 59, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dreptul efectiv de acces la un tribunal nu înseamnă, însă, un drept necondiționat de a obține un ajutor judiciar gratuit din partea statului în materie civilă și nici dreptul la o procedură gratuită în această materie (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 433 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 16 octombrie 2019).

19. De asemenea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, a fost reglementată posibilitatea scutirii, reducerii, eşalonării sau amânării de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, fiind eliminată astfel îngrădirea accesului la justiție din lipsa mijloacelor bănești (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 832 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012).

20. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea a constatat că nu există o restrângere a exercițiului unui drept sau al unei libertăți, astfel încât nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională.

21. Prevederile de lege criticate, prin obiectul lor de reglementare, nu interferează cu dispozițiile constituționale privind munca și protecția socială a muncii, nivelul de trai și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, motiv pentru care invocarea dispozițiilor art. 41, 47 și 52 din Legea fundamentală nu are relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

22. Curtea a mai precizat că interpretarea și aplicarea dispozițiilor referitoare la scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru revin instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, deciziile menționate sunt valabile în mod corespunzător și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Grațiana Zorzon și de Nicolae Mihăilescu în dosarele nr. 1.159/59/2019/a1, nr. 883/59/2019/a1.2, nr. 997/59/2019/a2, nr. 883/59/2019/a1/a4.1, nr. 883/59/2019/a1/a3, nr. 652/59/2020/a1 și nr. 5.603/325/2018/a9 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 788/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 21 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în redactarea anterioară Legii nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Anti Silviu în Dosarul nr. 5.529/2/2017 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.111D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus precizări scrise în completare la toate celelalte motive de admisibilitate și de fond ale excepției și că solicită judecarea în lipsă în conformitate cu prevederile art. 223 din Codul de procedură civilă. Magistratul-asistent mai arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar jurisprudența pe care o consideră relevantă, inclusiv o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 10 iulie 2012 pronunțată în Cauza *Ilie Șerban împotriva României*.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate trebuie interpretate sistematic cu cele ale art. 16 alin. (1) din Legea nr. 51/1995. De asemenea, mai trebuie avute în vedere și prevederile din Statutul profesiei de avocat, adoptat de Uniunea Națională a Barourilor din România. Baroul are interdicția de a organiza examen, dar poate să verifice cunoștințele de ordin general ale persoanelor solicitante aflate în ipoteza descrisă de norma criticată, pe baza unui interviu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.529/2/2017, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Anti Silviu într-un dosar având ca obiect obligația de a face, respectiv obligarea părților să emită decizia de primire în profesia de avocat cu scutire de examen și de înscriere în tabloul avocaților definitivi al Baroului Bacău.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată, în esență, că sintagma „cu scutire de examen” din cadrul prevederilor legale criticate este constituțională doar

în măsura în care exclude un examen organizat de barou, sub orice formă și titlatură.

7. Autorul excepției de neconstituționalitate relatează pe larg parcursul său procesual din cadrul dosarului din fața instanței judecătorești, reliefând faptul că modul în care dispozițiile legale au fost aplicate în practică are relevanță constituțională, ceea ce impune și intervenția instanței de contencios constituțional.

8. Arată că intervenția instanței de contencios constituțional este legitimă întrucât autoritatea administrativă a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România a ignorat dispozițiile legii și și-a asumat competențe constituționale de natură să înlăture norme de drept primare. Restabilirea stării de legalitate nu ar fi posibilă pe cale judiciară, în raport cu validarea unei astfel de conduite prin jurisprudența consacrată a Înaltei Curți de Casație și Justiție, preluată ca atare de curțile de apel. Autorul excepției solicită Curții Constituționale să analizeze „conduita Consiliului U.N.B.R., a Barourilor și instanțelor de judecată față de actul de legiferare al Parlamentului, acesta din urmă materializat în art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995”, precum și consecințele de ordin constituțional ale acestei conduite decurgând din modul de interpretare și aplicare a normei legale criticate.

9. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că prevederile legale criticate au generat interpretări diferite la nivelul instanțelor judecătorești, inclusiv la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, fiind necesar în această situație ca instanța de contencios constituțional să intervină ori de câte ori acele interpretări pot genera încălcări ale prevederilor Legii fundamentale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precizările depuse de autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Din examinarea excepției de neconstituționalitate reiese faptul că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, în redactarea anterioară Legii nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010, prevederi potrivit cărora: „(2) *La cerere, poate fi primit în profesie, cu scutire de examen: [...] b) cel care, anterior sau la data primirii în profesia de avocat, a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani.*”

14. Ulterior, Legea nr. 51/1995 a fost modificată prin Legea nr. 270/2010, iar art. 17 alin. (5) reglementând condițiile pentru

primirea în profesia de avocat fără examen sau concurs stabilește că „*dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, precum și judecătorilor de la instanțele internaționale*”. La rândul ei, soluția legislativă reglementată la art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 și care prevedea că „*judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen*” a fost abrogată prin Legea nr. 303/2022, acest ultim act normativ statuând la art. 290 că doar „*Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, care au funcționat cel puțin 5 ani la această instanță și care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen sau concurs*”. Așadar, deși prevederile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 270/2010, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, în art. 1 alin. (5) referitor la supremația Legii fundamentale și la principiului legalității, în art. 16 — *Egalitatea în fața legii*, în art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, în art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii* și în art. 61 — *Rolul și structura [Parlamentului]*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta este inadmisibilă, fiind vorba despre interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

17. Astfel, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, de fapt, de modul în care instanțele judecătorești au interpretat dispozițiile legale criticate, precum și de modul în care organele reprezentative ale avocaților au transpus la nivel infralegal respectivele dispoziții legale. Or, controlul acestor chestiuni care țin atât de interpretarea legii, cât și de legalitatea măsurilor aplicate în concret revine instanțelor judecătorești.

18. Din examinarea parcursului procesual al dosarului comunicat de instanța judecătorească rezultă existența unor soluții de speță pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la aplicarea prevederilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995. Astfel, cu privire la acțiunea autorului excepției, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a pronunțat Hotărârea nr. 1.061 din 4 martie 2014 prin care a menținut Hotărârea nr. 2 din data de 20 ianuarie 2011 a Consiliului Baroului Bacău cu privire la stabilirea datei de verificare a cunoștințelor solicitantului, iar prin Decizia civilă nr. 184 din 7 martie 2017, Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a constatat obligația Baroului Bacău de a motiva decizia de respingere a cererii reclamantului de primire în profesie fără examen, acest lucru nefiind însă posibil întrucât solicitantul nu s-a prezentat la proba privind verificarea cunoștințelor. În mod similar, prin Decizia nr. 1.158 din 6 martie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată o acțiune asemănătoare legată de primirea în profesie fără examen și a constatat că „prevederile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 nu exclud posibilitatea de verificare a cunoștințelor solicitantului. [...] Refuzul celor doi solicitanți de a se prezenta la sediul baroului pentru verificarea cunoștințelor privind legislația specifică profesiei de avocat generează imposibilitatea obiectivă de a realiza controlul de legalitate al actelor administrative, sub aspectul existenței unui exces de putere al autorității publice, în sensul art. 2

alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004. În acest sens, este avută în vedere jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentată cu titlu de exemplu de deciziile nr. 4.047 din 11 octombrie 2012, nr. 4.329 din 25 octombrie 2012 [...].”

19. Așadar, aspectele criticate de autorul excepției de neconstituționalitate reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

20. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în redactarea anterioară Legii nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Anti Silviu în Dosarul nr. 5.529/2/2017 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243

din 25 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului

judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Referitor la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Ioan Lucian Mânzat în Dosarul nr. 1.287/85/2020/a1 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.359D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.360D/2020, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Nicola Mânzat în Dosarul nr. 3.017/85/2019* al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că ambele dosare sunt la al doilea termen de judecată. La termenul anterior din 26 martie 2024, Curtea Constituțională a admis cererile autorilor excepției de neconstituționalitate, prin care solicitau acordarea unui termen de judecată, pentru a se face verificări dacă aceștia au depus la Judecătoria Sibiu cereri privind desemnarea câte unui curator special și punerea sub interdicție judecătorească. În urma verificărilor efectuate de grefierul-șef, s-a constatat că cererea formulată de Ioan Lucian Mânzat a primit termen de soluționare pentru data de 14 mai 2024, iar cererea formulată de Nicola Mânzat nu a primit încă termen. Reprezentantul Ministerului Public solicită acordarea unui nou termen de judecată, în ambele dosare, pentru soluționarea cererilor de punere sub interdicție. Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, respinge cererea de amânare a cauzelor.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.360D/2020 la Dosarul nr. 1.359D/2020, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece aceasta nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea civilă nr. 53 din 12 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.287/85/2020/a1, și prin Încheierea din 11 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.017/85/2019*, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Lucian Mânzat și de Nicola Mânzat în cauze având ca obiect sistarea stării de indiviziune, respectiv contestație la executare, cauze în cadrul cărora aceștia au formulat cereri privind acordarea de ajutor public judiciar.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia nu motivează, în concret, în ce anume constă neconstituționalitatea reglementării criticate, ci doar enumeră normele constituționale pretins încălcate, făcând, totodată, referire la situația lor financiară precară, context în care susțin că „*potrivit coșului zilnic este imposibil de supraviețuit din suma indicată de legiuitor, adică 300 de lei.*”

10. **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 264 din 24 februarie 2009, potrivit căreia stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar avea nevoie de susținere

din partea statului și care l-ar solicita, fără a se îngrădi în acest mod accesul efectiv la justiție.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.360D/2020, prin care apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 657 din 11 mai 2010, nr. 433 din 9 iunie 2015 și nr. 264 din 24 februarie 2009. Totodată, arată că autoarea excepției de neconstituționalitate nu prezintă motivele pentru care aceasta consideră că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale invocate. Faptul că textul de lege criticat prevede, cu caracter general, acordarea ajutorului public judiciar independent de starea materială a solicitantului, în situațiile în care dreptul la asistență judiciară/dreptul la asistență judiciară gratuită este stabilit printr-o lege specială, nu contravine dispozițiilor constituționale. Dimpotrivă, textul criticat dă expresie unor drepturi acordate de legiuitor prin legi speciale ca măsuri de protecție, tocmai în considerarea unor situații speciale, precum minoritatea, handicapul, un anumit statut etc.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 81 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008. Dispozițiile criticate au fost introduse prin art. I pct. 3 din Legea nr. 193/2008 și prevăd următoarele: „*Ajutorul public judiciar se acordă, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, independent de starea materială a solicitantului, dacă prin lege specială se prevede dreptul la asistență judiciară sau dreptul la asistență juridică gratuită, ca măsură de protecție, în considerarea unor situații speciale, precum minoritatea, handicapul, un anumit statut și altele asemenea. În acest caz, ajutorul public judiciar se acordă fără îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 8, dar numai pentru apărarea sau recunoașterea unor drepturi sau interese rezultate ori aflate în legătură cu situația specială care a justificat recunoașterea, prin lege, a dreptului la asistență judiciară sau la asistență juridică gratuită.*”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind

drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 46 privind dreptul la moștenire, art. 47 privind nivelul de trai, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției și art. 136 privind proprietatea. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la limita instituită de legiuitor în ceea ce privește acordarea ajutorului public judiciar, în jurisprudența sa, a subliniat că aceste aspecte țin de opțiunea legiuitorului, care stabilește atât sfera persoanelor îndreptățite să solicite sprijinul statului, cât și criteriile în funcție de care se acordă ajutorul public judiciar în materie civilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 713 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 23 decembrie 2015, paragraful 17, sau Decizia nr. 156 din 17 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 20 iunie 2022, paragraful 18). Totodată, Curtea a reținut că, în procesul de legiferare, Parlamentul este suveran să adopte, prin vot, o anumită soluție legislativă, singura limitare a opțiunii sale constând în obligația respectării normelor și principiilor fundamentale, fără deci ca oportunitatea respectivei soluții legislative să poată constitui obiect al controlului de constituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 582 din 23 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 5 ianuarie 2023, paragraful 50).

18. În cauză, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate nu au formulat nicio critică de neconstituționalitate concretă cu privire la dispozițiile art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 — care stabilesc că, dacă prin lege specială se prevede dreptul la asistență judiciară sau dreptul la asistență juridică gratuită, ca măsură de protecție, în considerarea unor situații speciale, precum minoritatea, handicapul, un anumit statut și altele asemenea, atunci ajutorul public judiciar se acordă independent de starea materială a solicitantului —, ci s-au limitat să invoce

unele dispoziții din Legea fundamentală, fără să argumenteze în niciun fel ce anume generează, în opinia acestora, pretinsa neconstituționalitate a textelor de lege criticate.

19. În jurisprudența sa, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Curtea a statuat că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Curtea a apreciat că, dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 prevede că „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

20. Prin urmare, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autori, astfel că, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, fiind nemotivată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Ioan Lucian Mânzat și de Nicola Mânzat în dosarele nr. 1.287/85/2020/a1 și nr. 3.017/85/2019* ale Tribunalului Sibiu — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 28 mai 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma în vigoare înainte de adoptarea Legii nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Marius Ioan Constantin în Dosarul nr. 51/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.083D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 21 martie 2024, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 25 aprilie 2024, când, în temeiul art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 28 mai 2024, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 51/42/2020, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma în vigoare înainte de adoptarea Legii nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marius Ioan Constantin într-o cauză având ca obiect anularea raportului de evaluare

emis de Agenția Națională de Integritate privind stabilirea stării de incompatibilitate prevăzute de art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul securității juridice, al clarității și previzibilității legii, afectează principiul autonomiei locale și nu respectă condițiile de exercitare a autonomiei locale de către autoritățile administrației publice locale. În acest sens, arată că, aplicând principiile generale rezultate din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, textul de lege criticat este neclar și imprecis, precizând doar faptul că cele două funcții ale organelor administrației publice — primar și consilier local — sunt incompatibile, adică nu pot fi repartizate în același timp aceleiași persoane. Acest text are valoare de principiu și nicidecum de reglementare expresă a modului în care se exercită atribuții ale funcțiilor de către una și aceeași persoană. Astfel, dispozițiile criticate nu relevă o soluție legislativă caracterizată de suplețe, ci o derobare a legiuitorului de la competența constituțională de a stabili condiții și criterii clare, concrete, referitoare la aspecte esențiale ale organizării și funcționării organelor administrației publice, în sensul dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituție, printre care și organizarea administrației publice locale, funcțiile acestor organe, delegări, atribuții și competențe ale primarului și ale consilierului local. Această necorelare a fost sesizată și de legiuitor, care a abrogat prin Legea nr. 128/2017 dispozițiile criticate, iar ca urmare a acestei abrogări au apărut diferențe de regim juridic aplicabil unor persoane aflate în aceeași situație. Or, situații de reglementări deficitare similare au mai fost supuse cenzurii Curții Constituționale, aceasta declarând neconstituționale acele texte de lege, întrucât a fost încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție, sens în care se invocă deciziile nr. 317 din 21 mai 2019, nr. 391 din 4 iunie 2019 și nr. 196 din 4 aprilie 2013.

5. Se mai arată că, potrivit textului de lege criticat, exercitarea funcțiilor de primar și de consilier local este incompatibilă. Această normă a fost abrogată ulterior, decizia legiuitorului acționând ca o dezincriminare normativă, ceea ce implică analiza din perspectiva rațiunii clarității și predictibilității normei raportat la regimul juridic al statutului alesului local. Norma care stabilea incompatibilitatea între funcția de primar și cea de consilier local nu era necesară în condițiile în care avea în vedere exercitarea unor funcții ocupate electiv, și nu prin numire, iar de opțiunea postului câștigat manifestată de alesul local depindea validarea sa în una dintre funcțiile în discuție, consilier local sau primar.

6. Se susține că problema juridică apare în momentul în care un consilier local, altul decât primarul, preia prin desemnare atribuții executive ale unității administrativ-teritoriale, devenind viceprimar, și când viceprimarul exercită atribuțiile funcției primarului pe perioada în care cel din urmă se află în imposibilitatea exercitării mandatului câștigat în urma procesului electoral.

7. Situația din cauza pendinte se situează în zona activităților realizate de viceprimar (consilier local în mod obligatoriu) în calitate de persoană cu atribuții executive și care a preluat atribuțiile funcției de primar (pe perioada în care acesta a fost în imposibilitate de exercitare a mandatului electoral), în această perioadă având și calitatea de consilier local. Potrivit art. 40 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, prezența consilierilor locali la ședințe este obligatorie. Astfel, dispozițiile criticate instituie un regim neclar și imprevizibil, un regim în care subiectul juridic obligat să respecte norma are dificultăți majore în înțelegerea textului. Incompatibilitatea instituită de textul de lege criticat creează o dificultate directă, nemijlocită și indivizibilă: consilierul local desemnat/ales în funcția de viceprimar exercită prin delegare atribuțiile funcției de primar, dar face aceasta în virtutea calității sale de consilier local, care este desemnat ca un loțiitor al puterii executive a unității administrativ-teritoriale.

8. Viceprimarul este de drept consilier local, este obligat să participe la ședințele consiliului local în calitate de consilier, însă, din motive neimputabile, primește însărcinarea de a exercita atribuțiile funcției de primar, iar refuzul de a participa în calitate de consilier local la ședințele la care exercită puterea executivă în calitate de viceprimar cu atribuții de primar este un veritabil nonsens, deoarece acesta este deja prezent și participă în calitate de reprezentant al executivului local exercitat prin delegarea de atribuții ale funcției executive în sarcina unui reprezentant al puterii legislative locale.

9. Se mai arată că textul criticat stabilește într-o manieră imprecisă, aridă și fără criterii clare de înțelegere și aplicare, pentru a determina în ce mod se aplică acest text: a) doar în forma unei incompatibilități de subiect care în urma procesului electoral este ales în ambele calități și refuză să aleagă între cele două demnități dobândite sau b) se aplică și în cazul în care viceprimarul (obligatoriu membru al puterii legislative locale), desemnat/ales înlocuitor al primarului (desemnare a puterii executive eventuale), exercită efectiv atribuțiile funcției primarului din postura de membru al consiliului local, fără a avea dreptul de opțiune.

10. Se susține că viceprimarul nu poate opta pentru exercitarea uneia sau alteia dintre funcții, ci poate doar să exercite mandatul încredințat de electorat (de consilier local) la care se adaugă mandatul încredințat de aleșii locali (viceprimar), una dintre atribuții fiind aceea de a exercita atribuțiile funcției de primar pe perioada în care acesta din urmă se găsește în imposibilitate de exercitare a funcției sale astfel cum i-a fost încredințată în mod direct prin votul popular.

11. Reglementarea într-o manieră clară și precisă, cu indicarea explicită a procedurii aplicabile celor două situații, era cu atât mai importantă cu cât domeniul reglementat (organizarea administrației publice locale) are o importanță de rang constituțional și vizează o instituție fundamentală, cea a administrației publice locale bazate pe principiul autonomiei

locale, respectiv dreptul fundamental al cetățeanului de a alege în mod liber și de a fi reprezentat în mod democratic în cadrul autorităților publice locale. Prin urmare, nu numai regulile generale de instituire trebuie reglementate prin lege organică, ci toate aspectele în legătură cu organizarea și funcționarea autorităților locale, precum și în legătură cu exercitarea atribuțiilor aleșilor locali.

12. Din analiza Legii nr. 161/2003 rezultă că, în privința incompatibilității funcției de primar cu cea de consilier local, nu există nicio dispoziție care să prevadă criteriile de aplicare, categoriile de situații și excepțiile de la această stare de incompatibilitate, o normă din legea organică cu influență hotărâtoare asupra modului de constituire și funcționare a autorităților publice locale fiind lăsată la liberul arbitru al interpretării de către un organ administrativ.

13. Pentru a înțelege necesitatea unei reglementări clare în materie de incompatibilitate, autorul excepției de neconstituționalitate face trimitere la dispozițiile art. 105 din Constituție, potrivit cărora funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator. Astfel, demnitatea dobândită în urma procesului electoral îl îndreptățește pe membrul legislativului (deputat sau senator) să exercite prin desemnare atribuții ale puterii executive, fără a se situa în stare de incompatibilitate, ceea ce este și firesc, căci un reprezentant ales primește încrederea cetățeanului de a se ocupa de exercitarea atribuțiilor puterii de stat, fie legislative, fie executive. În raport cu condițiile statuate în cadrul legii de organizare a Guvernului, unii dintre membrii Guvernului, care pot fi deputați sau senatori, îl pot înlocui în atribuții pe prim-ministru, șef al executivului, pe perioada în care acesta din urmă este în imposibilitatea de exercitare a atribuțiilor. Or, spre deosebire de statutul membrului Guvernului, cel al viceprimarului este incert în situația în care acesta din urmă ar trebui să exercite atribuțiile funcției de primar.

14. Așadar, incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile criticate constituie o piedică absolută în desfășurarea atribuțiilor executivului local în situația în care primarul se găsește în imposibilitatea exercitării atribuțiilor sale, piedică ce conduce la un vid al puterii executive și la imposibilitatea îndeplinirii funcțiilor statuate autorităților publice locale, de exemplu, atributul de reprezentare a unității administrativ-teritoriale, precum și de exercitare a puterii executive, autoritatea publică locală fiind *de jure* în imposibilitate de funcționare în condițiile în care primarul se găsește în imposibilitate de exercitare a atribuțiilor funcției în care a fost ales.

15. Norma criticată instituie o regulă fără repere, afectând funcționarea instituțiilor autorității locale, iar deficiența creată de norma criticată are un impact major, putând fi pusă în discuție oricând validitatea actelor juridice adoptate de consiliul local, de puterea executivă și de instituțiile autonome din cadrul unității administrativ-teritoriale, ceea ce lipsește de stabilitate cadrul juridic existent.

16. În final, se arată că reglementarea la nivel infralegal, prin interpretări date de diverse autorități administrative centrale sau din teritoriu (ministere sau prefecturi) nu arată altceva decât o altă fațetă a problemei principale, deoarece o normă din legea organică nu poate fi completată de un act administrativ normativ. Stabilirea unor interpretări prin emiterea de acte administrative

nu reprezintă altceva decât acte administrative cu caracter infralegal, ce determină o stare de incertitudine juridică, acest tip de acte suportând, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp, sens în care se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 417 din 3 iulie 2019.

17. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece nu sunt suficient de clare și precise, fiind afectată previzibilitatea legii, aspecte care sunt de natură să conducă la concluzia că norma contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Sub acest aspect, instanța constată că respectiva normă reglementează un caz de incompatibilitate între funcțiile de primar, respectiv viceprimar și funcția de consilier local. Cu toate acestea, potrivit art. 57 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, astfel cum acesta era în vigoare în perioada pentru care s-a constatat starea de incompatibilitate a reclamantului, viceprimarul este ales cu votul majorității consilierilor locali în funcție, din rândul membrilor consiliului local, iar, în conformitate cu alin. (7) al aceluiași articol, pe durata exercitării mandatului, viceprimarul își păstrează statutul de consilier local, fără a beneficia de indemnizația aferentă acestui statut. Așadar, calitatea de viceprimar nu poate fi dobândită decât de un consilier local, viceprimarul păstrându-și, potrivit legii, acest statut, pe toată perioada mandatului. În consecință, norma care reglementează starea de incompatibilitate se referă exclusiv la deținerea celor două funcții, simultan, iar nu la exercitarea concomitentă a atributelor specifice acestora, pentru a putea fi aplicabilă în mod clar și previzibil și pentru a permite destinatarilor să prevadă consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Mai mult, art. 57 alin. (4) din Legea nr. 215/2001 prevede că la deliberarea și adoptarea hotărârilor care privesc alegerea sau schimbarea din funcție a viceprimarului participă și votează consilierul local care candidează la funcția de viceprimar, respectiv viceprimarul în funcție a cărui schimbare se propune. Totodată, calitatea legii este îndoielnică și în situația în care este incident cazul prevăzut de art. 72 din Legea nr. 215/2001, respectiv în caz de vacanță a funcției de primar, precum și în caz de suspendare din funcție a acestuia, când atribuțiile care îi sunt conferite prin lege primarului sunt exercitate de drept de viceprimar. Nici în această situație viceprimarul nu își pierde statutul de consilier local, deși este obligat să exercite de drept atribuțiile conferite prin lege primarului. Așadar, instanța apreciază că prin sintagma „funcția”, folosită de legiuitor pentru a determina starea de incompatibilitate, se creează o incertitudine juridică, având în vedere că funcția de viceprimar depinde de calitatea de consilier local, calitate care nu este definită drept „funcție” de Legea nr. 215/2001. În reglementarea stării de incompatibilitate, legiuitorul nu a arătat expres că, în perioada în care consilierul local deține funcția de viceprimar și eventual exercită de drept atribuțiile primarului, acesta nu mai poate participa la ședințele de consiliu local, starea de incompatibilitate urmând a decurge nu din deținerea simultană a celor două calități, ci din modalitatea în care au fost exercitate atribuțiile specifice acestora, art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 făcând referirea generală la „funcții”. Așadar, modalitatea de reglementare a stării de incompatibilitate din cuprinsul dispozițiilor criticate este de natură să încalce și dispozițiile art. 120 alin. (1) și ale art. 121 alin. (1) și (2) din

Constituție, având în vedere că pune probleme asupra modalității în care își desfășoară activitatea în mod autonom cele două autorități publice locale, respectiv primarul și consiliul local. Astfel, întrucât incompatibilitatea se referă la deținerea celor două funcții și nu se menționează în concret ce ar trebui să facă sau să nu facă viceprimarul odată ce este ales în această funcție, pentru a înlătura starea de incompatibilitate ulterior alegerii, dacă există o interdicție de a participa în continuare la ședințele de consiliu ori de a exercita atribuțiile de primar în situațiile de vacantare a funcției, aceste aspecte sunt de natură să afecteze chiar funcționarea autorităților administrației publice locale, care se bazează pe principiul autonomiei locale.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, în forma în vigoare înainte de adoptarea Legii nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: a) funcția de consilier local;*”.

22. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017, dispozițiile criticate din Legea nr. 161/2003 au fost abrogate. În considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în baza căreia Curtea Constituțională analizează dispoziții din legi sau ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare,

obiectul prezentei excepții îl reprezintă art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003.

23. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate stabileau un caz de incompatibilitate între funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, pe de o parte, și exercitarea funcției de consilier local, pe de altă parte.

25. Analizând susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit acestuia, situația din cauza pendinte se situează în zona activităților realizate de viceprimar (consilier local în mod obligatoriu) în calitate de persoană cu atribuții executive și care a preluat atribuțiile funcției de primar (pe perioada în care acesta a fost în imposibilitate de exercitare a mandatului electoral), în această perioadă având și calitatea de consilier local. Așadar, autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că dispozițiile criticate creează dificultăți de aplicare în ipoteza în care consilierul local desemnat/ales în funcția de viceprimar exercită prin delegare atribuțiile funcției de primar.

26. Curtea constată că toate susținerile autorului excepției de neconstituționalitate țin de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate din Legea nr. 161/2003 la situația particulară a autorului excepției de neconstituționalitate, iar nu de constituționalitatea textului de lege criticat. În realitate, se critică interpretarea textului de lege invocat și aplicarea acestuia în ipoteza în care consilierul local desemnat/ales în funcția de viceprimar exercită prin delegare atribuțiile funcției de primar.

27. Or, interpretarea textelor de lege aplicabile situației concrete în scopul aplicării corecte a legii în cauza dedusă

judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanței judecătorești. Astfel, interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea, în mod constant, în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale — se arată în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *C.R. împotriva Regatului Unit*, paragraful 34 — în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010).

28. În consecință, problema de drept invocată de autorul excepției și dedusă spre soluționare Curții Constituționale este, în realitate, una de interpretare și de aplicare a legii la cazul concret dedus judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Marius Ioan Constantin în Dosarul nr. 51/42/2020 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului educației fizice militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.149/2012

Având în vedere Adresa Agenției Naționale pentru Sport nr. 7.477 din 31 iulie 2024,

pentru aplicarea prevederilor art. 70 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 14 alin. (2) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul educației fizice militare, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.149/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 și 88 bis din 11 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Managementul educației fizice militare, exceptând înviiorarea, este asigurat de specialiști și structuri de specialitate. Activitatea de educație fizică militară este condusă de personal militar nominalizat în ordin de zi pe unitate și atestat, în condițiile legii, prin certificate/diplome în domeniul de specialitate, respectiv convocări de specialitate pentru comandanții de subunități, iar atribuțiile vor fi consemnate în fișa postului.”

2. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ședința/Lecția de educație fizică militară reprezintă unitatea organizatorică și funcțională principală a procesului instructiv-educativ și se desfășoară pe baza unor programe de specialitate cu un/o grup/clasă/subunitate, omogen(ă), sub conducerea/coordonarea unui specialist în domeniu.”

3. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Ședințele de educație fizică militară din cadrul procesului de instruire al subunităților pot fi conduse și de comandanții de subunități, în baza programelor de specialitate elaborate de specialiști în domeniu.”

4. La articolul 14, literele b), i), j), t) și Ț) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să elaboreze calendarul sportiv anual al unității militare/instituției de învățământ militar, să organizeze și să conducă competițiile sportive în unitatea/instituția de învățământ militar, să participe la concursurile prevăzute în calendarul sportiv al eșalonului superior și să țină evidența rezultatelor obținute;

i) să conceapă tipuri de programe de pregătire specifice personalului din unitatea militară/instituția de învățământ militar;

j) să organizeze și să desfășoare evaluarea nivelului de pregătire fizică al tuturor categoriilor de militari și să consemneze în fișele individuale rezultatele/calificativele obținute la testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică;

t) să țină evidența prezenței personalului la ședințele de educație fizică militară și la activitățile sportive organizate la nivelul unității militare, precum și a personalului care a practicat sportul de performanță;

Ț) să țină evidența la nivelul unității militare a militarilor sportivi, a rezultatelor obținute la concursurile organizate, precum și a militarilor care au clasificare sportivă la diferite discipline sportive;”

5. La articolul 14, după litera x) se introduce o nouă literă, litera y), cu următorul cuprins:

„y) să desfășoare, la începutul fiecărei etape de instruire, convocarea de specialitate cu instructorii de educație fizică militară și comandanții de subunități care organizează și desfășoară activități de educație fizică militară.”

6. La articolul 43, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ținuta militarilor care execută deplasarea rapidă pe distanțele de 4 km, 5 km și 6 km este ținuta de instrucție corespunzătoare anotimpului, cu cască balistică, masca contra gazelor, vestă tactică multifuncțională, armamentul individual din dotare și încărcătoare pentru armamentul individual.”

7. La articolul 65, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Personalul militar feminin parcurge doar 16 obstacole din cadrul pistei, mai puțin obstacolele 1, 8, 12 și 16, iar trecerea obstacolelor 10, 15 și 17 se execută utilizând un dispozitiv cu înălțimea de 30 cm, lungimea de 144 cm și lățimea de 70 cm.”

8. La articolul 108, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Evaluarea nivelului de pregătire fizică se face pe grupe de vârstă și în funcție de tipul structurii.”

9. La articolul 110, alineatele (8) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Personalul militar detașat pe timpul executării evaluărilor nivelului de pregătire fizică este testat acolo unde își desfășoară activitatea, conform baremelor specifice structurii în care este încadrat, iar rezultatele sunt trimise la unitatea/instituția de învățământ militar unde este încadrat.

„(10) Personalul militar care din motive obiective nu a susținut testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică în lunile aprilie și octombrie, precum și personalul militar care a fost declarat respins este replanificat pentru evaluare în lunile mai, respectiv noiembrie, când va susține toate probele testului. Personalul militar care nu participă la una dintre evaluările semestriale obligatorii ale nivelului de pregătire fizică este declarat, la data stabilită pentru susținerea probelor testului, respins la acea evaluare, în situația în care nu există justificare legală pentru neaprezentare.”

10. Articolul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — (1) Personalul militar care urmează să încadreze funcții la misiuni individuale în afara teritoriului statului român sau posturi în structuri/organizații militare internaționale este

verificat la probele specificate în testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 5. Evaluarea se desfășoară prin grija structurii care organizează selecția.

(2) Rezultatul «Admis» obținut de personalul prevăzut la alin. (1) este valabil 6 luni, în condițiile participării la activități de selecție pentru încadrarea aceluiași tip de funcții/posturi.

(3) Personalul militar care urmează să încadreze unități/subunități de luptă și sprijin luptă planificate să participe la misiuni în afara teritoriului statului român este verificat la testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică prevăzut la pct. 2 din anexa nr. 5.

(4) Personalul militar din Comandamentul Forțelor pentru Operații Speciale și subordinea acestuia care urmează să încadreze unități/subunități de forțe speciale planificate să participe la misiuni în afara teritoriului statului român este

verificat la testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică prevăzut la pct. 1 din anexa nr. 5 și la parcurgerea unei probe specifice stabilite prin procedură internă.

(5) Personalul militar care urmează să încadreze unități/subunități de sprijin logistic planificate să participe la misiuni în afara teritoriului statului român este verificat la testul de evaluare a nivelului de pregătire fizică prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 5.

(6) Punctajul minim pentru fiecare probă din cadrul testului de evaluare a nivelului de pregătire fizică ce trebuie obținut de personalul nominalizat la alin. (1) și (3)—(5) este de 60 de puncte.

(7) Pentru personalul nominalizat la alin. (3)—(5) evaluarea se desfășoară prin grija structurii generatoare.”

11. La anexa nr. 5 punctul 1, rândul 5 și nota * se modifică și vor avea următorul cuprins:

Vârsta		Grupa I	Grupa a II-a	Grupa a III-a	Grupa a IV-a	Grupa a V-a	Grupa a VI-a	Grupa a VII-a
Probe/Gen								
„Tracțiuni (repetări)	M	9	8	7	6	5	4	3
	F	5	4	3	2	1	—	—

* Proba de înot 500 metri este executată numai de către scafandrii militari din forțele navale și din subordinea Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale în locul probei de tracțiuni.”

12. La anexa nr. 5 punctul 2, rândul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

Vârsta		Grupa I	Grupa a II-a	Grupa a III-a	Grupa a IV-a	Grupa a V-a	Grupa a VI-a	Grupa a VII-a
Probe/Gen								
„**Tracțiuni (repetări)	M	7	6	5	4	3	2	—
	F	4	3	2	1	—	—	—”

13. La anexa nr. 5 punctul 3, rândul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

Vârsta		Grupa I	Grupa a II-a	Grupa a III-a	Grupa a IV-a	Grupa a V-a	Grupa a VI-a	Grupa a VII-a
Probe/Gen								
„*Tracțiuni (repetări)	M	7	6	5	4	3	2	—
	F	4	3	2	1	—	—	—”

14. La anexa nr. 5, punctul nr. 4 de la note se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Transformarea punctajelor obținute în calificative individuale se realizează astfel:

a) Foarte bine = punctajul obținut este cu cel puțin 60 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 3 probe, cu cel puțin 80 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 4 probe, cu cel puțin 100 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 5 probe;

b) Bine = punctajul obținut este cu 30 până la 59 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 3 probe, cu 40 până la 79 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 4 probe, cu 50 până la 99 de puncte mai mare

decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 5 probe;

c) Satisfăcător = punctajul obținut este cu până la 29 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 3 probe, cu până la 39 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 4 probe, cu până la 49 de puncte mai mare decât punctajul minim total în situația susținerii testului format din 5 probe;

d) Nesatisfăcător = punctajul obținut este mai mic decât punctajul minim total (150 de puncte în situația susținerii testului format din 3 probe, 200 de puncte în situația susținerii testului format din 4 probe, 250 de puncte în situația susținerii testului format din 5 probe) rezultat din îndeplinirea fiecărui barem minim al probelor testului, conform dispozițiilor art. 110 alin. (5).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

București, 16 septembrie 2024.
Nr. M.213.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale biodiversitate nr. 140.658 din 9.09.2024, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 234 din 16.05.2024,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) și ale art. 37 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea/recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din specii de pești, după cum urmează:

Speciile	Numărul exemplarelor	Stadiul de dezvoltare (ouă, larve imature, plantule sau adulți, pui, animale adulte)	Starea exemplarelor înaintea prelevării (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)	Starea exemplarelor după prelevare (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)
<i>Barbus balcanicus</i>	4.000	adulți/juvenili	vii	vii

(2) Capturarea/Recoltarea exemplarelor de pești de la art. 1 se va face din Râul Gilort și afluenții săi, inclusiv de pe raza ariei naturale protejate ROSCI0362 Râul Gilort.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2024.

(2) Capturarea/Recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a exemplarelor din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se realizează numai de către Ionașcu&Ionașcu — S.R.L., denumit în continuare *beneficiar*, cu personal tehnic de specialitate.

(3) Capturarea/Recoltarea exemplarelor de faună sălbatică de la art. 1 se va face folosind metode și mijloace legale, cu respectarea tehnicilor de capturare pentru evitarea rănirii exemplarelor de faună sălbatică, prevăzute de legislația națională în vigoare.

(4) Exemplarele capturate vor fi identificate, analizate și eliberate în stare vie.

(5) Titularul activității trebuie să respecte prevederile planului de management și ale regulamentului ariei naturale protejate ROSCI0362 Râul Gilort.

(6) Răspunderea asigurării condițiilor de sănătate a speciilor de pești, pe tot parcursul activităților de la capturare și până la eliberare, revine beneficiarului.

(7) Este interzisă folosirea utilajelor care prezintă un grad de uzură ridicat sau pierderi de carburanți și/sau lubrifianți.

(8) Se vor folosi utilaje și mijloace de transport cu motoare performante, dotate cu atenuatoare de zgomot și capotaje în vederea încadrării în nivelul de zgomot admis, respectiv limitarea pe cât posibil a activităților generatoare de poluare fonică.

(9) Beneficiarul activității se obligă să nu degradeze situl pentru care se aplică derogarea și va ține evidența tuturor categoriilor de deșeuri generate și a modului de eliminare a acestora.

(10) În cazul unor accidente/intervenții care produc prejudicii obiectivelor de conservare sau integrității siturilor se vor demara lucrări de refacere ecologică ce vor fi vizate de administratorul ariei naturale protejate, iar refacerea ecologică se va face pe cheltuiala beneficiarului.

(11) În cazul unui eveniment care pune în pericol mediul se anunță imediat autoritățile pentru protecția mediului: Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și administratorul ariei naturale protejate.

(12) Pentru activitățile prevăzute la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, beneficiarul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului și autorității teritoriale care răspunde de silvicultură un raport asupra fiecărei acțiuni desfășurate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 18 septembrie 2024.
Nr. 2.039.

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

.....

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

.....

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

.....

Stocarea și destinația specimenelor

.....

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale

Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri

În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu

În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop

Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

(Așașă documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

MONITORUL
OFICIAL

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 568094